

Præmier paa en uforholdsmæssig Maade. Jeg vil ikke nægte, at der kan være en fornøftig Classification, som ikke bør medføre, at Regjeringen paa Grund deraf nægter det private Selskab saadanne Begunstigelser, som i Almindelighed indrømmes private Brandforsikringsforeninger, men der er ogsaa en Classification, som er af den Natur, at Regjeringen ikke bør begunstige den Forening, der opstiller en saadan. Jeg har f. Ex. seet Foreninger, der satte 50,000 Rd. som den høieste Risico, Selskabet vil paatage sig, mens det almindelige Assurancelskab maa paatage sig en langt højere Risico. Det er altsaa et ulige Forhold, naar et saadant privat Selskab skal have den selysamme Begunstigelse som den almindelige Brandforsikring. Naar det nu desuden forholder sig saaledes, som jeg ogsaa har seet, at man for visse Eiendomme indfører Præmier, der ere 3 og 4 Gange saa høie som Præmierne for andre Eiendomme, saa forekommer det mig, at heller ikke Selskaber, der gjøre dette, fortjene nogen Begunstigelse. Iøvrigt er det, hvorvidt et Assurancelskab er ordnet saaledes, at der paa Grund af dets Organisation er Anledning til at negte eller indrømme Begunstigelse med Hensyn til stemplet Papir, et Forhold, der aldeles ikke vedkommer det Ministerium, jeg har den Ære at forestaae, men det hører under Indenrigsministeren, og det er kun efter hans Bemyndigelse, at jeg har udtalt det, jeg her har anført; hvorvidt han vil forandre den Anstuelse, som han har bemyndiget mig at udtale, det maa være hans Sag, det er Noget, jeg ikke kan svare for. At jeg ikke vil begunstige det almindelige Brandforsikringselskab for Landet paa private Forsikrings Besøftning, troer jeg at have vist derved, at jeg har erklæret, at Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler, forsaavidt angaaer de offentlige Stiftelser, der fortære under Justitsministeriet, maae udlaanes ogsaa i Eiendomme, der ere assurerede i private Brandforsikringsforeninger, hvis Statuter Ministeriet er blevet bekendt med, og som ere af den Natur, at der ikke løbes nogen Risico for disse Stiftelsers og Umyndiges Midler med Hensyn til den Sikkerhed, som bør finde Sted ved disse Midlers Udlaan.

Erklæring: Det ærede Thing vil see, at vi atter her have et af de Tilfælde, hvor Stempelpapirsanordningen spiller en ganske besynderlig og en naturlig og simpel Industri i høieste Grad hæmmende Rolle, idet den bruges til at begunstige eller ikke begunstige, altsom man vil, og, som det forekommer mig, med en ikke ringe Grad af Vilkaarlighed; thi de Grændser, hvorom der her er Tale, lade sig efter min Mening ikke drage paa nogen absolut god og velberegnet Maade. Jeg haaber, at dette endnu yderligere maa give Ministeriet Anledning til at komme frem med en forandret Lovgivning om Stempelpapiret, saa at vi kunne blive frie for de yderst ubehagelige Tilfælde som dette, hvor Stempelpapirsanordningen bliver brugt som Paaskud til Begunstigelse.

Da ingen flere begjærede Ordet, fattes det under Afstemning, om Lovforslaget skulde overgaae til 2den Behandling, hvilket vedtoges eenstemmigt med 51 Stemmer.

Ændringsforslag indbrævedes til Indlevering i Bureauet indtil førstkommande Lørdag Middag.

Man gif derpaa efter Dagsordenen til 2den Behandling af Forslag til Lov om Erklærings Meddelelse til Ansøgere og Klagere (1ste Behandling findes i Tidendens Sp. 764).

Følgende Ændringsforslag vare stillede:

Forslag af Bregendahl:

Loven affattes saaledes:

Naar der i en Erklæring, som afgives af en Embedsmand eller communal Autoritet over en Ansøgning eller Klage, er anført factiske Data, der ikke stemme overeens med Ansøgningens eller Klagens Indhold, maa den ikke afgjøres af vedkommende Autoritet, førend der er givet Ansøgeren eller Klageren Leilighed til paa sin Bøvel at gjøre sig bekendt med Erklæringens ommeldte Indhold og derved over at yttre sig.